

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

IZ RUKE

18 St 381/2019-18
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
DUBROVNIK

Preko pošte

15-10-2019

Predano na poštu obično-prep. dana 11.10.2019
POŠTA ZAGREB R 42.345 0399
Broj primjeraka 4 priloga
Taksirano KN Potpis

Broj: Rev 3392/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izvjestitelja, Renate Šantek članice vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i Marine Paulić članice vijeća, u skraćenom stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom LED TEHNIKA – LED TECH d.o.o, OIB 15547951419, Ploče, Gračka 1, odlučujući o reviziji Dražena Čuvala, zastupnika po zakonu stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka, kojeg zastupa punomoćnik Draško Šoć, odvjetnik u Zagrebu, Ulica grada Mainza 11, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3296/2019-2 od 21. svibnja 2019., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-381/2019 od 16. travnja 2019., u sjednici održanoj 28. kolovoza 2019.,

riješio je:

Odbacuje se revizija zastupnika po zakonu stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka podnesena protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3296/2019-2 od 21. svibnja 2019., kao nedopuštena.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-381/2019 od 16. travnja 2019. otvoren je skraćeni stečajni postupak nad dužnikom, za stečajnog upravitelja imenovan je Marko Plavetića iz Zagreba, zaključen je stečajni postupak nad dužnikom, te je određeno objavljivane rješenja na e-Oglasnoj ploči, a nakon pravomoćnosti i dostavljanje rješenja sudskom registru radi brisanja dužnika.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-381/2019 od 16. travnja 2019.

Protiv drugostupanjskog rješenja reviziju iz čl. 382. st. 2. t. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 28/3 - dalje ZPP) podnio je zastupnik po zakonu stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka zbog više pravnih pitanja za koje tvrdi da su važna za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Predlaže

ukidanje prvostupanjskog i drugostupanjskog rješenja i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, drugom sucu.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija je nedopuštena.

Predmet ovog postupka je otvaranje skraćenog stečajnog postupka i zaključenje tog stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

Na temelju odredbe čl. 19. st. 8. SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15 - dalje SZ) u predstečajnom i stečajnom postupku revizija se ne može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, dakle samo prema pravilima za izvanrednu reviziju.

Odredbom čl. 382. st. 3. ZPP-a propisano je da u izvanrednoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Prema navedenom, da bi se moglo pristupiti ocjeni je li riječ o pravnim pitanjima važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni i s tim u vezi dopuštenosti revizije, u izvanrednoj reviziji treba biti određeno navedeno pravno pitanje (uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose), mora se raditi o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i da su u reviziji određeno navedeni razlozi zbog kojih revident smatra da je to pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U postupku koji je prethodio reviziji prvostupanjski sud je utvrdio da je Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka. Prvostupanjski sud je potom objavio oglas na mrežnoj stranici e-Oglasne ploče sukladno čl. 430. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 - dalje: SZ), a budući da osoba ovlaštena za zastupanje dužnika nije postupila po pozivu i u ostavljenom roku dostavile javnobilježnički popis imovine i obveza dužnika na propisanom obrascu, a niti jedan od vjerovnika nije u ostavljenom roku podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, prvostupanjski sud je utvrdio da je kod dužnika utvrđen stečajni razlog nesposobnost za plaćanje, te je sukladno čl. 431. SZ-a odlučio kao u izreci.

Drugostupanjski sud prihvata izneseno pravno shvaćanje suda prvog stupnja jer i on smatra da prvostupanjski sud, po službenoj dužnosti u konkretnoj pravnoj situaciji, nije trebao utvrđivati sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te izvoditi dokaze (da je dužnik nesposoban za plaćanje) s obzirom na to da se radi o zakonskoj presumpciji iz odredbe čl. 431. st. 1. SZ-a. Uz to smatra da prvostupanjski sud nije trebao obavijestiti stranog vjerovnika Hendy Line Kft iz Budimpešte, Honved utc 81. Em 2, stečajnog dužnika o otvaranju stečajnog postupka sukladno Uredbi (EU) 2015/848 Europskog Parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015., jer se u skraćenom stečajnom postupku vjerovnici posebno ne pozivaju na

prijavu tražbine ako je skraćeni stečajni postupak istovremeno otvoren i zaključen, kao u konkretnom slučaju.

I u revizijskoj fazi postupka ostalo je s prijeporno pitanje ispunjenja pretpostavki iz čl. 431. SZ-a, odnosno jesu li ispunjene pretpostavke za otvaranje skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom, za zaključenje tog postupka i brisanja dužnika iz sudskog registra.

U podnesenoj reviziji zastupnik po zakonu stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka postavio je slijedeća pravna pitanja:

1. „Je li u stečajnom dužniku onemogućeno raspravljanje presudom u stečajnom postupku kada se drugostupanjska presuda temelji na činjenicama koje u prvostupanjskom postupku nisu bile utvrđene (čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a)?”
2. „Je li za sud u postupku imperativna (zapovjedna) norma iz odredbe čl. 375. ZPP-a kojom se propisuje da u obrazloženju presude odnosno rješenja drugostupanjski sud treba ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti, a što drugostupanjski sud u rješenju ne čini?”
3. „Je li prvostupanjski sud pogrešno primijenio članak 11. st. 3. ZS, kada je propustio po službenoj dužnosti utvrđivati sve činjenice koje su važne za stečajni postupak i radi toga izvesti sve potrebne dokaze no što su pokazivali podaci u spisu predmeta o imovini i obvezama stečajnog dužnika i poznatom inozemnom stečajnom vjerovniku?”
4. „Je li sud (stečajni upravitelj) u prvostupanjskom stečajnom postupku bio dužan uz primjenu odredbi nacionalnog postupnog ili materijalnog prava primjenjivati i postupovna i materijalnopravna pravila Uredbe (EU) 2015/148. Europskog Parlamenta i Vijeća od 20 svibnja 2015.?”
5. „Primjenjuju li se na prvostupanjski stečajni postupak odredbe Uredbe (EU) 2015/148. Europskog Parlamenta i Vijeća od 20 svibnja 2015., konkretno posebne odredbe o prijavi tražbina vjerovnika (čl. 53-55 EuInsUr 2015.) Uredbe (EU) 2015/148. Europskog Parlamenta i Vijeća od 20 svibnja 2015.?”
6. „Je li prvostupanjski sud (stečajni upravitelj) bio dužan obavijestiti poznatog inozemnog stečajnog vjerovnika o otvaranju insolventnog postupka kako to propisuju posebne odredbe o prijavi tražbine vjerovnika (čl. 53-55 EuInsUr 2015.) Uredbe (EU) 2015/148. Europskog Parlamenta i Vijeća od 20 svibnja 2015.?”

Obrazlažući razloge važnosti postavljenih pravnih pitanja pozvao se na odluku ovog suda broj Rev-1011/79, od 20.11.1979., u kojoj je izneseno slijedeće pravno shvaćanje, za koje tvrdi da je protivno pravnom shvaćanju drugostupanjskog suda, a koje glasi „Drugostupanjski sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka kada u obrazloženju presude nije ocijenio žalbene navode koji su bili od odlučnog značenja (čl. 399. u svezi s čl. 375. ZPP-a)”, na odluku VS, Gzz 333/03 i Rev 1070/03 od 12. 1. 2006., u kojima je izneseno pravno shvaćanje prema kojem „Stranci je onemogućeno raspravljanje pred sudom kada se drugostupanjska presuda temelji na činjenicama koje u prvostupanjskom postupku nisu bile utvrđene“, na odluku Rev 76/81 Od 26. 5. 1982., u kojoj je izneseno pravno shvaćanje prema kojem „Presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i onda kada sud nije obrazložio koje činjenice važne za odluku smatra istinitima i na čemu zasniva tu svoju odluku, ili kada su u obrazloženju navedeni samo izvedeni dokazi i drugi procesni materijal, a izostali su zaključak i ocjena tih dokaza, kad ne postoje razlozi o tome kojim je dokazima sud poklonio vjeru, a kojima nije, te iz kojih razloga je tako postupio”, na odluku Rev-1548/88 od 20.7.1988., u

kojoj je izneseno shvaćanje prema kojem „Da bi se moglo govoriti o apsolutnoj povredi odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 7. ZPP-a, nezakonito postupanje suda treba rezultirati nemogućnošću stranke da raspravlja pred sudom“, te na odluke Rev-1070/03 od 12.1.2006. i Gzz-333/03 u kojima je izneseno pravno shvaćanje prema kojem „Stranci je onemogućeno raspravljanje pred sudom kada se drugostupanjska presuda temelji na činjenicama koje u prvostupanjskom postupku nisu bile utvrđene“.

Uz postavljena pitanja u reviziji se poziva i na bitnu povredu postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i toč. 11. ZPP-a, te na pogrešnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

Odlučujući o dopuštenosti podnesene revizije ovaj sud je ocijenio da revizija nije dopuštena u smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP-a jer u reviziji u odnosu na pojedina pitanja nisu uopće izneseni razlozi važnosti tih pitanja, a u odnosu na pitanja za koja su izneseni razlozi važnosti nisu izloženi odgovarajući razlozi zbog kojih bi ona bila važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Naime, u odnosu na pitanja postavljena po brojem 3., 4., 5. i 6. u reviziji nisu uopće izneseni razlozi važnosti navedenih pitanja, (da postoji različita praksa drugostupanjskih sudova, da je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje je različito od pravnog shvaćanja revizijskog suda kojeg je zauzeo u nekoj konkretnoj odluci ili da bi trebalo preispitati sudsku praksu - osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnoga prvostupanjskoga i žalbenoga postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Europskog suda - trebalo preispitati sudsku praksu).

Prvo postavljeno pitanje odnosi se na (ne)mogućnost raspravljanja pred sudom, u skraćenom stečajnom postupku, u situaciji kada se drugostupanjska odluka temelji na činjenicama koje u prvostupanjskom postupku nisu bile utvrđene. Ni jedna odluka na koju se poziva revident ne daje odgovor na postavljeno pitanje vezano za skraćeni stečajni postupak jer se one odnose na standardni-klasični parnični postupak, a osim toga revident postavljaajući navedeno pitanje polazi od pogrešne pretpostavke da je drugostupanjski sud svoju odluku temeljio na činjenicama koje pred prvostupanjskim sudom nisu bile utvrđene. Tek da se ovaj sud u citiranim odlukama bavio navedenim pitanjem u skraćenom stečajnom postupku, u kojem su propisane određene predmnjeve, tada bi se eventualno radilo o važnom razlogu od kojega bi moguće ovisila odluka o glavnoj stvari, no kako se navedene revizijske odluke nisu bavile tom vrstom postupka, utoliko postavljeno pitanje nije važno u smislu čl. 382. st. 2. ZPP-a.

Drugo postavljeno pitanje propitkuje obvezu drugostupanjskog suda da ocijeni žalbene navode koji su od odlučnog značaja i da označi razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti. Odgovor na to pitanje daje sama zakonska norma (čl. 375. ZPP-a), a i kod ovoga pitanja revident polazi od pogrešne pretpostavke da drugostupanjski sud nije ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja, jer je to taj sud učinio. Ponavljanje onoga što je određeno u zakonu, tj. da je pitanje „važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni“ ne predstavlja određeno navođenje razloga u smislu čl. 382. st. 3. ZPP (određeno bi primjerice bilo navođenje odluke VSRH u kojoj je zauzeto

pravno shvaćanje, a da je pobijana drugostupanjska odluka utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem).

Iz navedenog nedvojbeno proizlazi da se ne radi o usporedivim činjeničnim i pravnim situacijama zbog čega naznačena pitanja nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Navodi revidenta izneseni u izvanrednoj reviziji u kojima tvrdi da su sudovi počinili bitne povrede postupka ili da su pogrešno primijenili materijalno pravo nisu sami za sebe dovoljni kao razlog važnosti postavljenih pitanja, odnosno za dopuštenost izvanredne revizije.

Prema tome, u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjene zakonske pretpostavke za dopuštenost izvanredne revizije u odnosu na postavljena pravna pitanja pa je na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. i 3. ZPP-a, svezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 400 st. 3. ZPP-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 28. kolovoza 2019.

Predsjednik vijeća
Željko Glušić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

